

seende. — Men foruden Spørgsmaalet om Kontrollen er der ogsaa et andet Punkt, som maa tages i Betragtning, idet der nemlig kun staar i § 15, at der skal gives „et efter Regeringens nærmere Bestemmelse fastsat Afdrag i Skatten“. Dette er en af de Bestemmelser, som jeg for mit Bedkommende ikke holder af. Denne Regeringsmyndighed til efter eget Skjøn at fastsætte saadanne Skattefrigivelser er af den Slags Ting, som jeg principielt er imod. Paa dette Omraade maa der helst gives klare og bestemte Lovregler, baade i Borgernes og i Regeringens Interesse, men det forekommer mig ogsaa, at der dog kunde gives en nærmere Tilspøelse, som angav det Grundlag, hvorefter Afdraget skulde erlægges, idet jeg antager, at det maatte være efter det Kvantum, som kunde angives at være benyttet til det paagjældende skattepligtige Olf. Naar en dertil sigtende nærmere Præcisering af Reglerne optoges, saa antager jeg ogsaa, at man kunde betro Administrationen at anvende denne Bestemmelse, idet jeg da forudsætter, at den vilde blive anvendt paa en fornuftig og human Maade, saaledes at ogsaa fra dette Synspunkt de Indvendinger, der i saa Henseende kunde reises, ikke vilde være afgjørende for ikke at vedtage Lovforslaget.

Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at der er Anledning til, i Betragtning af den Vigtighed, det har at faae en Olfat, og i Betragtning af, at der er Mulighed for at faae den, naar man gaar ind paa det foreliggende Grundlag med de Bømpelser, der ere optagne deri, at foretrække denne Udvei fremfor den, som den ifjor vedtagne Dagsorden nærmest gik ud paa. Jeg skal derfor paa Forhaand tillade mig at udtale, at jeg nærmest er af den Formening, at Thinget i det Hele taget ikke kan have principielle Indvendinger mod Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu er forelagt, men at der derimod vil være Anledning til at undergive det en nærmere Behandling i Henseende til Enkeltheder og i Haab om, at man ad den Vej kommer til det Resultat, jeg for mit Bedkommende sætter megen Pris paa, tillægger afgjørende Betydning med Hensyn til Skattereformens Gjennemførelse.

Men saa bliver jo det næste Spørgsmaal, hvis man nu gaar ind paa en Olfat, og hvis man gaar ind paa den saaledes, som den er foreslaaet, hvor stor den saa skal være, og der turde det vel ligge nærmest at sige: Ja, det maa afgjøres efter Diemedet med selve Skattens Paalæg, og Diemedet med selve Skattens Paalæg er jo, saavidt jeg opfatter det, at tilvejebringe Midler til Kompensation for de Afgifter, som man ønsker eftergivne paa andre Omraader, navnlig altsaa Told-

afgifter. Derefter maa Størrelsen af Skatten i og for sig nærmere bestemmes. Naar jeg for mit Bedkommende spørger: hvilke Afgifter er der, som jeg kunde ønske afløste, og som jeg vilde finde heldigt, om de erstattedes med Indtægten af en Olfat, nævner jeg da i første Række Skibsafgiften og dernæst Tolden paa Tømmer og Træ. Den ene er 800,000 Kr. og den anden 560,000 Kr. Det vil altsaa tilsammen blive 1,360,000 Kr., som endnu maatte tilvejebringes for at opnaa den fornødne Kompensation; men for at opnaa den mener jeg, det vilde være hensigtsmæssigt at sætte Skatten paa Olf behdeligt højere end foreslaaet her i Lovforslaget. Jeg mener, det vilde være hensigtsmæssigt at holde os til den Skat, som var foreslaaet tidligere, nemlig 4 Kr. pr. Tde., saaledes at man forhøiede Skatten med 1 Million Kr., thi saa vilde der være Kompensation for Skibsafgiften og for Tolden paa Tømmer og Træ. Ganske vist vilde der blive et Deficit tilbage, men forsaavidt den høitærede Minister da maatte mene at behøve Kompensation for det, have vi jo den forhøiede Vintold; det er 250,000 Kr., som saa yderligere vilde kunne lægges til. Der vil da saa kun blive et saa ringe Beløb tilbage, at jeg ikke antager, at den høitærede Tnantminister vil kræve Kompensation for det, i Betragtning af, at der ifjor som af ham selv anslaaet var to hundrede og nogle og halvsjerdstykke Tusinde Kroners Underbalance. Jeg tillader mig derfor at anbefale det høie Thing at fremme dette Lovforslag, idet jeg ligesom den ærede sidste Taler (W. Peterfen) forudsætter, at det gaar i Udvalg, og at tage disse Bemærkninger, jeg har tilladt mig at fremsætte i Henseende til Skattens Størrelse, under nærmere Overveielse, da jeg for mit Bedkommende gaar ud fra, at hvis det maatte lykkes at naae dette Resultat, vilde den Reform, her er sat i Værk, være i alle Retninger overmaade fyldestgjørende, til Held for vort Samfund i det Hele, og jeg vilde betænke mig meget paa i nogen Retning at gaa bort fra det Resultat, som saaledes vilde fremkomme.

Broberg: Jeg tror i det Hele taget, at jeg kan erklære mig enig i, hvad der er udtalt af den ærede sidste Taler (Magen). Der er kun et eneste Punkt, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og som jeg kunde ønske mig en Oplysning om. Som bekjendt bestaar der jo en stor Exportforretning i Olf, og det er altsaa et meget vigtigt Spørgsmaal at vide, om den Godtgjørelse, der foreslaas i Lovforslaget ved Udførselen, ogsaa er tilstrækkelig til at dække